27րդ ՏԱՐԻ ԹԻԻ 7316 — 18 ՄԱՅԻՍ 1910 — ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ

31 Mai 1910 — 27 année — N. 7316

ԽՄԲԱԳՐԱՊԵՏ
ԵՐ. ՍՐՄԱՔԷՇԽԱՆԼԵԱՆ

Գրութիւնք ես չեն տրուիր

Բաժանորդագրութեան պայմանները տեսնել Դրդ էջը

Կ. ՊՈԼԻՍ, ՂԱԼԱԹԻԱ

10 ՓԱՐԱ

Արեւելք

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ

10 PARAS

ارمنیجه یومی و سیاسی غزته
صاحب امتیازی قره‌کین بویاجیان
درعلیه غلطه

AREVELK
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur Propriétaire
Karekin Boyadjian
Cons/ple Galata

"ՔՐԴԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ,,
ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԻՆ ԱՌՋԵՒ

Օսմանեան խորհրդարանի վերջին եղ· օրուան նիստը նշանակելի պիտի կենայ խորհրդարանական տարեգրութեանց մէջ, գլխաւորաբար անոր համար՝ որ Սիւլէյման Սուաի քիւրտ երեսփոխանը, որուն դաւադրական նամակները երեւան հանուելով կարգացուեցան, դառի ենթարկուելու պատահականութենէն ազատուեցաւ, մինչ ատկէ չատ աւելի չնչին պատճառներով կառավարութեան կը զրկուէին Ֆրանսայի 1793—94ի գռնվանսիոն կոչուած խորհրդարանին կղմէ այն երեսփոխանները՝ որոնց վրայ ամենափոքր կասկած ծանրանար թէ հանրապետական կառավարութեան դէմ կը դաւեն կամ դաւադրութեան կ'օժանդակեն։

Անշուշտ այդ թուականէն ի վեր 120 տարիի չափ ժամանակ անցած ըլլալով՝ մարդկային զգացումները չատ աւելի ազնուացած և նրբացած կը նկատուին, եթէ իրօք չեն, բայց առանց ատոր ալ բնականաբար Սիւլէյման Սուաիի երեսփոխան մը որ ամենայն դադրական կառավարութեան դէմ դաւադրութիւն սարքող եղեռնագործ յեղափոխականներու, ինչպէս Գէօրգ Հիւսէյին փաշա կոչուած աւազակապետին վերադարձը դիւրացնելու համար էնթրիկներ կը բանեցնէ, գրաւոր բանակցութիւններ ընելով անոր աբեռնակներուն հետ, գիտնալով հանդերձ անոր արատասհման փախչելուն եղեռնական վատ նպատակը և վերադարձնէն եաքն ալ rէֆասիօն մը առաջ բերելու և 20—30 հազար Հայ ջարդելու կամ ջարդել տալու դժոխային դիտումը, ինչպէս խորհրդարանին մէջ ակնարկեց յիշատակ ու պայծառ կերպով Հիւսէյին Ձահիտ պէյ, երբ այդպիսի երեսփոխան մը, կ'ըսենք, կրնայ խորհրդարանէն դուրս ելլել անպատուհաս ու անպատիժ, առանց դատի ենթարկուելու, որչափ դատապարտուելու, աշխարհի խորհրդարանական պատմութեանց մէջ այնպիսի էջ մը կ'աւելնայ, որուն նմանը չեմ կարծեր թէ կարելի ըլլայ երբեք գտնել այլուր։

Ա.յս երեւոյթը կը ցուցնէ Օսմ. Երեսփ. Ժողովին մեծամասնութեան անսահման ներողամտութիւնը և անհուն զթութիւնը։ Բայց աչխարհի կաղմութիւնը, ազգերու գոյութիւնը և պետութիւններու գործարանաւորութիւնը արդարութեան վրայ հաստատելով միայն կանգուն կրնան մնալ և ոչ թէ անհարկի և սխալ ըմբռնուած գթութեան մը, ինչպէս է ներկայ պարագային մէջ և ինչպէս արդարութեան անտեսումը ու գթութեան նախադասումն էր որ չփութացաց կանխարգելի միջոցներով Աստնայի եղեռնը խափանել և եաքն ալ հարկ եղած խստութեամբ չպատժել պատճառ եղողները, որպէս զի ապագային մէջ այլեւս բացարձակապէս անհնար ըլլար այնպիսի ոճիրի մը կրկնութիւնը։

Բայց Սիւլէյման Սուաի երեսփոխանին նամակները ուրիշ բան մըն ալ առաջ բերին խորհրդարանին մէջ. հատատուելով միայն կանգուն կրնան մնալ և ոչ թէ անհարկի և սխալ ըմբռնուած գթութեան մը, ինչպէս է ներկայ պարագային մէջ և ինչպէս արդարութեան անտեսումը ու գթութեան նախադասումն էր որ չփութացաց կանխարգելի միջոցներով Աստնայի եղեռնը խափանել և եաքն ալ հարկ եղած խստութեամբ չպատժել պատճառ եղողները, որպէս զի ապագային մէջ այլեւս բացարձակապէս անհնար ըլլար այնպիսի ոճիրի մը կրկնութիւնը։

Բայց Սիւլէյման Սուաի երեսփոխանին նամակները ուրիշ բան մըն ալ առաջ բերին խորհրդարանին մէջ. հատատուելով միայն կանգուն կրնան մնալ և ոչ թէ անհարկի և սխալ ըմբռնուած գթութեան մը, ինչպէս է ներկայ պարագային մէջ և ինչպէս արդարութեան անտեսումը ու գթութեան նախադասումն էր որ չփութացաց կանխարգելի միջոցներով Աստնայի եղեռնը խափանել և եաքն ալ հարկ եղած խստութեամբ չպատժել պատճառ եղողները, որպէս զի ապագային մէջ այլեւս բացարձակապէս անհնար ըլլար այնպիսի ոճիրի մը կրկնութիւնը։

Մ.յլ եթէ ողմտութիւնը գործնական կիրառութիւն մը ունի մեր աչխարհին մէջ, Գէօրգ Հիւսէյն փաչան՝ որ մարդկութեան ծովացեալ մեղայ համար՝ զինուորական ալ է, հաչիւ ունի ապրիլք առանց իր պատկանեալ պետին կանոնական հրամանին՝ արատասհման երթալուն, աւելի վճռակ կ'ըլլայ ըսել, փախչելուն համար, ինչպէս այլ յայտարարեց նոքերին գործող նախարարը։ Թող որ բոլոր մնացեալը անհասկնալի է— որ գրիչնիք մը կրած են համար է— որ գրիչնիք մը կրած են իրմէ, իրաւունք ունին բողոքելու իրենց դէմ և ինչպէս հատուցում կամ պատիժ պահանջելու։

Քրդական հարցը ուրեմն խորհրդարանը հանելով Սիւլէյման Սուաին՝ ուրիշ բան ըրած չեզաւ, բայց եթէ գործնական կերպով հատատուելու պատճառ ըլլալով այդպիսի հարցմը երբեք գոյութիւն չունի և չկրնար ունենալ վճռակի ատենութեան ատեն բոլորովին սուտ, չինծու և կեղծ էին քիւրտ աչիրէթներու կողմէն տարածուած սպառնալիքները թէ Ռուսիա կամ Պարսկատան պիտի գաղթեն եթէ իրենց այսինչ կամ այնինչ փափագին գոհացում չտրուի։ Ոչ իրենք կ'երթան և ոչ ալ երթալնուն համար հոգ ընող կայ։

Միւնուայն համեմատութեամբ անաչխեք և անկարեւոր են երբեմն տարածայնուած քրդական չարժման երկիրները։ Քիւրտերը առանց կառավարութեան ողղակի և գործնական օգնութեանը որեւէ գործ չեն կրցած անցեալին մէջ այժմ ալ չեն կրնար ընել իսկ սահմանագրական կառավարութիւնը երբեք չուներ իրենց հասմիտ ժամանակի նման օգնութիւն։ Հետեւաբար ոչ մէկ երկիւղ տածելու տեղի չկայ թէ անոնք կրնան խլրտումներ հանել և կառավարութեան առչեւը գժուարութիւն մըն ալ Արեւելքի կողմէն յարուցանել, ինչ որ մենք արդէն քանիցս առիթ ունեցած ենք ըսելու այս էջերուն մէջ։ Եւ ահա այժմ պաշտօնապէս ալ հաստատուած խորհրդարանին եչ։ օրուան վճռաբանութենէն առթիւ։

ՄԱՐԿՈՍ ՆԱԹԱՆԵԱՆ

ՁԱՄԲՈՐԴԻ ՆԱՄԱԿՆԵՐ
ԵՒ
ՀԻՆ ՈՒ ՆՈՐ ՅՈՒՇԵՐ

ԿԻՄԻԼԻՃԵԱՆԷ

Սիգճանի ձորէն վար, դէպի Կիմբէչանէ, կիման հեռաչեպ կը բարեհառնի. կը մեղմանայ զգալիօրէն։ Բնակչութեան բնաւորութիւնն ալ մեղմ է առհասարակ, ո՛չ գաչեցիին անզպայ արհամարհոտութիւնն ունի և ոչ եղերական լալին զեզ դիւրագրգռութիւնը, երկուքին մէջտեղ երկուքէն ալ ազդուած և ըստ այմ կաղապարուած է ինք։ Այս ձորն ի վար, մինչև ծով, ա՛լ կարօտը քաչէ հայկական բարձրաւանդակին դաւրան հարթութիւններուն ու լայնատարած րնդարձակութիւններուն։ Սեղմուած նեղ ձորամէջ մըն է բարձրադէզ լեռներով ու դերձակներով պատապարուած չորքնաքի ու կանխահաս դալարիքով կանանչազարդ հարթնացած։ Լեռները աւելի հարուստ հանքերով քան բնականութեամբ, սեղտեղ ճոխացած են անառաներով, իսկ չատ տեղեր ճաղատ գանկերով, հողի բարակ խաւերով քոծացած՝ բոլորովին աննպատակ ու անչարմար են երկրագործութեան։ Եւ սակայն բնակչութիւնը միր ու դատուկ, ափ մը հողէն իսկ օգտուիլ կանացեր, դուբեր, տափեր ու քանի մը պղտատաւ ծառեր քովքովի յաղողէ է բերել ու այսպէս ամբողջ ձորն ի վար մինչև Կիւմիւչ-թաչէ ու անկից ալ վար մինչև Զաղանչի տարբերը պարտէզներու երկայնաձիգ տարողութեամբ մըն է որ կը համայնապատկերուի։ Աղքատ բայց աչխատող, աչխոյժ բնակչութիւն մը, իր քրտին արհամարհանք մը թշուառութեան ու ժլատ բնութեան հանդէն դէմ։ Հոս մէկը ուղեւոր կարաւաններու, կառքերու, ոտյերու գրասենեակին թափթփուկ քրիքը կը հաւաքէ խըճամով ու հոգածութեամբ, պարարելու համար իր ափ մը արտը կամ գրկաչափ մը պարտէզը, մէկ ուրիշը ճամբուն երկայնքին ան՛ձրեւէն ու հովէն հաւաքուած թիղմը, հողը կը հաւաքէ մեներնին նպատակով. ուրիշներ արաբերը, պարաէգները կը մաքրեն, թմանդիր հոգատարութեամբ մը, թարմ բոյսերէ ու մեծ ու փոքր իրիճերէ։ Կիւմիւչհանէի միակ տարածութիւնը, միակ բերքը և ժողովուրդին ապրուստի աղբիւր եղող պտուղները անա այսպիսի աչխատանքով է որ ձեռք կը բերուին և կ'արտածուին չրջակաները։ Ընտիր է մանաւանդ այս տեղի ամէն ուխտաձորը որոնց չատ մը տեսակները հազուագիւտ են կրնամ ըսել։ Բաւականաչափ թթենի ալ կայ և սակայն պայմաններու նպաստաւորութեան հակառակ, չերամապուծութիւնը ո՛չ փոքձաւոր և ոչ ալ քաղցրաբեր է հոս։ Այժմու քրիստոնեայ միւթէչաորըճը՝ Սուսա պէյ՝ այժ կուսայ և կը քալաքերէ ժողովուրդը չերամապուծութեան հետեւելու որ ապրուստի չենքաչնորք աղբիւր մը ըլլալու սահմանուած է առաչիկային։ Այս միւնուայն քաղաքերութիւնը պէտք է նաև Ապրիլ լեռնագաւառին և Գիլի համար, առաչինին մէջ խիստ առատ է թթենին և սակայն նախնական, նահապետական դրութեամբ և ամէնատանչան չափով միայն ծանօթ է չերամապուծութիւնը ժողովուրդին։

Կիւմիւչհանէի ամենագին ենթակայ են Գելգիա, Շէյրան և Տօրթել գագաները և մէկ քանի նահիյէներ։ Բնակութիւնը կը բաղկանայ Թուրքերէ, Յոյներէ և Հայերէ, միայն Գելգիան մաս մը գիւղերուն մէջ գերզլ-պաչ Քիւրտեր կը գտնուին։ Ողղակի կիւմիւչհանէի ենթակայ գիւղերուն մէջ հայ չկայ։ Հայեր կան Գելգիան և Շէյրանի քանի մը գիւղերուն մէջ միայն։ Իսկ կիւմիւչհանէի քաղքին մէջ Հայերը հաչիւ 100-120 առուն կը հաչուուին։ Յոյները ինչպէս գիւղերուն նոյնպէս ալ քաղքին մէջ բազմամարդ են։ կիւմիւչհանէն քաղաք մը ըլլալու և կոչուելու ո՛չ մէկ յարմարութիւն և արժանաւորութիւն ունի։ Մճաղիչէն մէկ ժամ հեռու անմատչելի զառիվերի մը կատարը ամայի վայրի մը վրայ հաստատուած է։ Առեւտրական չարժում ըսելածը երբեք գոյութիւն չէ ունեցեր ո՛չ անցեալին մէջ և ոչ ալ ներկայիս, և արդէն մերձակայ արձաթի հարուստ հանքը և մասամբ պահեստները գոյութեան իրաւունք տուեր են այս քաղքին։ Հայերը երբեմն բանական կարեւոր թիւ մը կը կազմեն եղեր հոս և մեծ մասամբ վիճակին լաւ է եղեր այսօրուան ճիշտ հակապատկերը, բայց անցնող դարուն կէսէն եաքը հետզհետէ գաղթեր են և կը գաղթեն։ Աւոր համար առածի կարգ անցած է ըսել՝ «կիւմիւչխանցիին կաղը Հնդկաստան է հասեր» և ատուգիւ այսօր միմիայն Բաբերդի մէջ 80 առնէ աւելի կիւմիւչխանցիներ կան, նոյնքան մըն ալ կայ Տրապիզոնի մէջ։ Երզնկայ, Կարին, Սպեր, Դերջան, Գելգիա, Շէյրան, Սամսուն, Պոլիս, Պաֆրա և այլոր տեղով հատատուած բազմաթիւ կիւմիւչխանցիներ կան։ Այսօր չգաղթողներէն մեծ մասին էրկի մարդիկն ալ գարունը տեղերնին չեն մնար, կամ Բաբերդ են կամ Դերջան և կամ մօտակայ ատաններէն ու գիւղերէն մէկը, կը դառնին, կը բանին ձեռեռան ապրուստ մը հոգալու համար։ Բայց ձմեռն ալ ընտանիքնուն հետ տեղերնին մնալ չեն կրնար։ Տրապիզոն կամ այլոր կերթան, նորէն վաստկելու, նորէն աչխատելու, չատ անգամ մրմիայն չոր հացի մը համար։ Ամէն կիւմիւչխանցի ի ծնէ հնակարկաս է, իրաքանչիւրը որ չալէ տոպրակ մը անուն թառկան կը մեկէն առնէն քիչ մը թել և հերիւն մը ու ատեղ մը ունի հետը, առանց չապիկի ու առանց հացի կ'ըլլայ, բայց առանց այդ անհրաժեչտ գործիքներուն չըլլար և չկրնար մեկնիլ տունէն։ Ակնդին պայմանագրականօրէն սարքած է պանդխտութեան մէջ կամ այդպէս ճանչցուած է, երգնկացին ունի չունի երկու սթոռ ու գրատեղան մը կը չտկէ, կը չտկուէ ու ահա չենք չնորհք յանձնակատար մըն է, կայ չկայ թուղթ կը ծախէ, թուղթ կը կոտրէ որ գոնէ զինքը գործի մէջ թող տենանք, Բաբերդցին յատկանչապէս գործատոր է (բէնչպէր) ուառ առաւելն որմիտքը ու հիւսն ինչպէս Բալացին, այսպէս ալ կիւմիւչանցին հնակարկաս է, բայց ատակ, ընդունակ չաճելու, վաստկելու, առաջնալու։ Այսօր չրջակաները հատատուած և առևտրականութեամբ պատրաստ կիւմիւչանցիներ հերիւնով մը գործի սկսած ու դիրքերու տիրացած են։ Ծաղողելու, չտնելու համար որքան ընդունակ այնքան ալ ճարպիկ են ու յարմարութիւններ ունին նոյնանալու միջավայրին ու պայմաններուն հետ, վաստկելու համար ոչ մէկ միջոց ձեռքէ կը փախցընեն, ո՛չ մէկ առիթ կը վրիպեցնեն։ Եղբայրը իր հարազատ եղբայրը խաբել չգաչուիր առևտուրի մէջ և ասիկա նեղելի կը գանան իրենք փոխադարձաբար։ Ոմանք տարապայման աննեղոտութեամբ և Թեղուս չարամտօրէն հակական հրէաներ անունը կուտան անոնց, բայց ասիկա ճիշտ չէ։ կիւմիւչխանէի հայութիւնը տարագրուած, մայր հողէն թափուած և առևտրատպէս յատկական բարքերով ու աղեցութեամբ պատրաստուած վտարանդի տարկացած Հայուն ճիշդ և ճիշդ մէկ Թիւն է, իր նմայները ուրիշ տեղերու հայութեան մէջ ալ անպակաս են։ Ասոր մէկտեղ կիւմիւչխանէցին մօտ անբաժան կ'երեւին երկու ազգ. յատկութիւններ, հետաքրքրութիւն և եկեղեցասիրութիւն։ Երբեմն այս քաղաքը կը հայհայէր չըրջականերուն համար քահանաներ։ Տասնեակ մը տարիներ առաջ Բաբերդի հայ գիւղերուն ուսուցիչներ ալ տուեր է, մրցասիրով ու հոգւով ազգասէր անանկ մարդիկ, որոնք չատ մը տերտէրներ փճացուցեր են յաղորդաբար։ Այսօր կիւմիւչխանցին հասնիր հաղ իր գործոցը կը հոգայ և կը կառավարէ, որ ասկան հետ է միաբերան կան ըլլալէ։ Իսկ թէ՝ Ս. Փրկիչ վանքի հայոյիները ինչ կ'ըլլան, ո՛չր կը ծախսուին, ո՛ր քահանաները կ'երթան պարարտացնել, տարիկ ո՛չ մէկուն յաղողած է գտնել, ո՛չ մէկուն թոյլատրելի է հետաքրքրութիւն ի իմանալ։ Միայն թէ՝ ի ընէ անոր յաղորդաբար այս վանքը մատակարարող հոգաբարձութիւնները երբեմն մէկ կը զոյմէկ կը զոյամերկին և քանիներ մը կարելի կ'ըլլայ կռանել, բայց և այնպէս խեղճ ժողովուրդը կողոպտելու ձեւով և միշտ այս վանքին անուանով նուիրատուիչները կը չարունակուի անհատներ։ Տրապիզոնի եկող գացող բոլոր առաջնորդներն ալ անտարբեր գանուեր են այս մասին և միմիայն իրենց պղտիկ գանձելու, ատանալու գործով հետաքրքրուեր են, ասկէ անգին զբոը գլխնուոր ըսեր ու իրենց հանգիստին նայեր են ժամանակ։

Տրապիզոն — Ս. Ա. ՀԵՒԱԿ

«ԱՐԵՒԵԼՔ»Ի ԹԵՐԹՕՆԸ (31)

Ամիրայի Աղջիկը

(ՊՈԼՍԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԻ ԴՐՈՒԱԳՆԵՐ)

Դրեց՝ ԵՐՈՒԽԱՆ

ՄԱՍՆ ԱՐԱՋԻՆ

Ա.ՁԼԱՍԵՐԱՁՆԵՐԸ

Ե.

ԱՄԻՐԱՅԻՆ ԹՈՒՐ

Բժչկական արհեստին համար Մերկերեանին հիւանդ այս պերճախօս կատագովականը վաճեց թիկին Մարկոսեանին յետին վարանումները, երկիւղի մնացորդները։ Դէմքը պայծառացած, աչուըները փառասիրութեան յղացարձ դարձնումին չողիւններովը առլի, կը ժպտէր, ինչպէս մանուկ մը որուն սիրեղով չաքար և ծարաններով խաղալիք կը խոստանան։

— Հոն է թագաւորին դիմացն ալ կրնայ նկլալ, չչնչաց, հրեռանքէն խըղդուելով։

— Հա՛րկաւ, ինչո՞ւ չէ, առանկ մէկ երեւելի առքիար մը ըլլալէն եաքը... նայիս քի Սուլթան մըն է կը հիւրընչայ, թագաւորը եավէր մը կը զրկէ առքիար Մարկոսեանին, առքիար Մարկոսեանն ալ կնկլայ սարայ կերթայ, լինչաչ գնայ, էղաչ թագաւորին հէքիմը, օրին մէկն ալ, Աստած խամէթ ընէ նէ, թագաւորին հէքիմ պաչի՛ն...

— Հէքիմ պաչի՛ն, կրկնեց թիկին Եղմոնէ, երազուն։

— Ի՞նչ գիտցած եա՛, պնդեց Մերկերեան՝ անսահման կապոյտ թաչկինակ մը հանելով գրպանէն և քիթը անոր մէջ մաքրելով մեծաժոյռ չառաչմամբ, կարծես պաշտօնական հանգամանք մը տալու համար իր անհրեւակայելի յայտարարութեանը։

Երբոր քիթին մաքրագործումը աւարտեցաւ, Մերկերեան, իր ըրած ճիգէն դեռ կաս կարմիր՝

— Բան մըն ալ կայ, հանըմ, վրայ բերաս, չեն ուղեր քի քու զաւակիդ մեծ մէկը ըլլայ, պղտրցուի, անուն ունենայ, կը հակնցնա, կը նախանձին, չեն քաչեր. դուն ալ միամիտ կնիկ, կը խաբուիս անոր ասոր չառլաթանութիւններուն... Դուն ինծի մարկ ըբէ մինակ, բարեկամդ ես եմ, ի՛նչ մարդ ըլլալս սա Կոստանեանին գործին մէջ արդէն հակցար, չէ՞ մի...

Մնաց որ, գանձապահին այս յորդորները հեռի էին թիկին Մարկոսեանին ուչը գրաւելէ, անիկա քանի մը վայրկենէ իվեր ամբողջովին գրաւուած, յափշտակուած ըլլալով «հէքիմ պաչի»ի մտգական, չողչողուն հեռապատկերովը։ Ու այս կէտին վրայ աւելի լուսարանութիւն ուղելով.

— Թագէոս աղա, կը հարցունէր, հէքիմպաչին մէկ հատ մը կըլլայ։

— Հարկաւ, ի՞նչ ըսել է,

— Մինակ թագաւորը կը նայի։

— Մեչմըն ալ պալատականները։

— Ամբողջը չատ կըլլայ։

— Է՛հ, վեր վար երկու երեք հարուր ոսկի մը ըլլալու է։

Ցօրեկուան սեղանը պատրաստ էր. վարչն, խոնարհութիւն զանգակ մը կը հընչեցնէր, ընդհատելով այդ անուշ գեղոմցնող խօսակցութիւնը։

Սեղանին վրայ, ա՛լ բնաւ խօսքը չէր դար «հէքիմ պաչի»ին, վասնզի ապագայ «հէքիմ պաչի»ն հոն ներկայ էր։ Մինակ, թիկին Երմոնէ, խորունկ մտածութեանց մէջ թաղուած, հաղիւ թէ կերաւ, մինչ գանձապահը միսի չերեքեր, հաւի գիսակեր կլափէն վար կ'իջեցնէր լռիկ մնչիկ, ֆչալով, մչկաթոյր գինիի ոռոգումներով։

Ճաչէն յետոյ, գանձապահը օտիպղտական գործեր պատրաստելով առնել քալել ուղեց։ Փողոցին դրան առջեւ, ուր իջաւ հակառակ իր սովորութեանը, տիկին Մարկոսեան վերջին տեղեկութիւն մը տարցուց.

— Նչան կառնե՞ն հէքիմ պաչիները։

— Նա՛, ասատր ասատր, ըսաւ գանձապահը ափին կէսը ցուցունելով, Մէհմիչէ մը կուգես, Օսմանէք մի...

Ճամբան, սմանդուկ ծերունին մորուքին տակէն կը խնդար. «Սա կնիկը երթալով կը փախցունէ կոր... ամա ինչո՛ւս պէտք. մենք մեր գործին նայինք...»

Սա գիւղերը և ուրիշ գիւղերներ ֆանտաստիկ երազներու ցնորական խառնակութեան մը մէջ թապալեցաւ խեղճ կինը. չանդարդ, լուսաղող, աղմկալից պալատներու մէջ ոսկեղէն կառքեր կ'երեւնկեին փրփրերախ ամեհի ձիերէ լծուած, չքեղազգեաց պալատականներու ճոխ թափորներ, գիւցանուչներու պէտ իչխանաւհիներ, կ'ելեւէջէին, կը վազէին, կը սուրային և կը պտույին. «հէքիմ պաչին, հէքիմ պաչին»։ Բազուկներ կ'երկննային, պաղատանքներ կ'արձակուէին. և յանկարծ փառաւոր լանտոյի մը մէջ զոր կը քաչէին ոսկեճամուկ ապտէններով նժոյգներ, կերեւար մեծ բժչկապետը... եւ, հէնց մայրը, խելացնոր, ընդոստ կ'արթնար «զաւա՛կս, զաւա՛կս» ազաղակելով. և տեսնելով զաւակը հոն իր քով, քունի վայելքին անձնատուր, պալատներէն ու այդ բոլոր ճոխութիւններէն չատ հեռու, կիսնար անճըրկած, հիւանդած, յուսահատ, մարմնապատուռած։

Ցաչորդ առտուան դպրոցական վերամտաին, Արչակին՝ բժչկական վարժարանը մտնելու գործողութեան մէջ Մերկերեան չէր և խաբեպատիր դեր մը կատարեց։ Տասը ոսկիի ծախք մը ցոյց առաւ մտաքի համար։ Տիկին Մարկոսեան անորոտունչ վճարեց։ Սա գումարը գրպանեց Թագէոս աղա, իր խղճին առչեւ՝ եկեղեցիի հաստիքներուն սակաւութիւնը արդարացուց դնելով։

Բայց Արչակ վերապէս մտաւ բժչկական վարժարանը, ու այս դէպքը Հ... գիւղին փողոցներէն, վերէն նայելով իր կոստանեան նախկին պաշտօներուն, անոնց վրայ իր վաստակած գերազանցութիւնը երեսնուն պռաւուելու ձեւով։ Նաւամատոյին ղրայ, չոգենաւին մէջ, գեղին ջղերը, ամրոյական տան հին յաճախորդներ, կը չրջապատէին ապուսպուռ ուսանողը, անոր ինքնասիրութիւնը փայփայող քնքուչ խօսքեր, հարցումներ ուղղելով անոր։

—Հա՛ քեզ տեսնանք, աղա, կ'ըսէին, գեղերնուս մէջ չնորհով տզքիար մը չկայ. պարէ դուն եղիր։

Ուսանողը կը փքանար, կը ժպտէր վէս ժպտով մը, իր վրայ դրուած այդ յոյսերը պահկուլուն աւելի քան վատաչ։

Մաման, որուն հրճուանքը և յուզումները պայթելու պէտքին մղուած, քանի մը հին բարեկամութիւններ վերանորոգեց՝ խնամած ընտրութեամբ մը։ Իր այդ վաղեմի բարեկամուհիներուն հետ, ընդունելութեան մեծ սրահին մէջ, քանի մը անկարեւոր առաւիւններէ յետոյ, տիկին Երմոնէ կը յաղողէր խօսքը բժչկութեան բերել յանգցնել, ու ծանրանալ անոր վրայ, անոր բարիքները թուելով, բայց մեհեւոյն ժամանակ չհանելով հրապարակի բժչկներուն, և սանկով՝ առքիարցուին անուան չտրվը հիմակուընէ բէքլամի անարդ գրութիւն մը հասատտելով։

(Շարունակելի)

ՅԱՎԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԴԱՇՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ ՅԱՎԱՍՏԱՆՈՒՄ

Ինչպէս յիշեցինք մեր նախորդ համարում, Յունաստանի Ազգային ժողովը ընդունեց մի օրինագիծ, որով Յունաստանի հայերին տրւում է հաստատուելու իրաւունք։ Այդ օրինագիծը ներկայացրել էր Վենիզելոսի կառավարութիւնը։ Ներկայացնելիս նա ասել է, որ հայերը ունեցել են մեծ դեր Յունաստանի տնտեսական կեանքում, որ նրանք ունեցել են մեծ ներդրումներ, որ նրանք ունեցել են մեծ ներդրումներ, որ նրանք ունեցել են մեծ ներդրումներ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԳԵՂԱՐՎԵՍՏԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԻ ԳԻՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԳԻՏԱԿԱՆ-ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԻՆՍՏԻՏՈՒՏ

ՎԱՅՔԻ ՂԱԶԱՆՉԻ ՎԱՅԱՁՆԱԳՈՐԾՈՒԹՅԱՆ

ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿԱՏՎՈՒԹՅՈՒՆ

Հրատարակվում է 1966 թվականի հունվարից ամսական մեկ անգամ

Հասցե՝ Երևան, Աբովյան 68, հեռ. 52-68-61

Խմբագրական կոլեգիա՝ Ա. Ա. Ալեքսանյան, Ա. Ա. Ավետիսյան, Ա. Ա. Ավետիսյան, Ա. Ա. Ավետիս

ԱՆՑՈՒԱԾ ՏՈՒՆԵՐ ԵՎ ՀՈՂԵՐ

Ե.

ԱՐՎԵՍՏԱՎՃԱՌԱՏ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ

Ա. ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ 1908ԻՆ

ԿԱՊԻՏԱԼ 10,000,000 ՖՐ.

ՎԱՃԱՌՔԻ ԵՒ ԲԱՆԿԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱՌՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

BANQUE DE SALONIQUE

ՓԱՐԻԶ, 7 Rue Meyerbeer

Հիմնադիր 1873ին

ԿԱՊԻՏԱԼԸ 30,000,000 ՖՐԱՆՔԻ

ԿԱՆԽԱՎՃԱՐ ԿԱՊԻՏԱԼ 8 Մարտ 1908ԻՆ

8,000,000 ֆր.

Four le commerce étranger

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ ՀԱՍՈՒՑԱԿՆԵՐ

Ընդհանուր ժողովի որոշմամբ կը տրուի

1908ի դրամատոմսային մեծ

ՊՐԻՉ 329 Ֆրանկ

ԱՐԺԷՔԻ 30 »

ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՆՈՒՄԸ 480 »

Ընդհանուր ներկայացուցիչ՝ Ա. ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

Ընդհանուր գործակալ՝ Ա. ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

Ընդհանուր գործակալ՝ Ա. ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՂԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԱՅԻՆ ԱՌԱՔԻՆՈՒԹԻՒ